

Ворони та голуби

Микола Руденко

Як можна пояснити ці потреби
Природи чи суспільної доби:
Ще до схід сонця у мордовським небі
З'являються ворони й голуби?

Ворон — мільйон, а голубів — десятки.
Вони у небо здіймуться ривком —
І опромінені рухливі цятки
Повідомляють: сонце за ліском.

Летять на тлі ранкової заграви
Понад берези, вишки, сіножать.
І хочеться гукнути: Боже правий!
Це ж душі тих, що у землі лежать.

А в небі те, що бачимо за дротом:
На сотню поліцаїв — кілька нас.
Смердить повітря над беззубим ротом
Від матюків —
То крук його потряс.

Це гайвороння вішало, вбивало.
І грабувало мертвих.
А тепер
(Мов правооборонцям мук замало)
Суддя нас разом поза дрів запер.

Законом стало хиже беззаконня,
Бо ті, що судять, —
І самі раби...
Колючий дрів обсіло гайворонням
На плечі нам сідають голуби.